

יום טוב פרק שני ביצה

٢٦

עין משפט
נֶר מצויה

הנחות הב"ח

גלוין הש"ס

לעוי רשי

קדרותם ציירם ני נלי
מלוחיות מצלן קדרה מהט
בצפוי מושג טוב למצעו
בגב מדריך (א) דמונרכ ומל

ואין איתור ליתני עבר ואפה' מוחר אמר ר' אדרא בר מהנה תנא תקנאה דהוירא קרני תקנאה ואסורה לא כתני ה'ש מי שנייה עירובי תבשילין הר' זה אופה וובשל ומפכין ^זואם רצחה לאוכל את עירובו הרשות בידיו אבלו עד שלא אפה עד ^ט שלא הטמין הר' וזה לא אופה ולא בישל ולא טמן לא לו ולא לאחרים ולא אחרים אופין מבשלין לו אבל מבשל הו' ל'ו'ת ואם הותיר הותיר לשבעת ובלבד שלא ערים ^טואם הערים אסור אמר רבashi העומרה קא אמרתו שאוני העומרה דאתה מורי בה רבנן טפי נמי' רב הנחמן בר יצחק אמר הא מנוי חנינה דיא ואיליא רביינן שמא' רותניא ^טחנינה אומר בית שמאי אומרים אין אופין אלא אם כן עבר בפת ואין מבשלין לא' ^ט עבר בתבשיל ואין טמן אין אלא אם כן היה חמוץ טמנין מערב וטו' נו'ית היל אומרים מערב בתבשיל אחד וועשה בו כל צרכו ^ט(תנן) ^טהמעשר פירוטו בשבעת בשוגן יאכל במו' לא יאכל לא צרכיא דאית לדי פידי אחרני ה'ש ^טההממשל בשבעת בשוגן יאכל במו' לא יאכל אסורה רשבת בחתון רלא כי הא תנא רותניא אמר רב' שמונין בן אליעזר מודים בית שמאי ובית היל על שני תבשילין שעריך על מה נחלקו על רב וביצה שעלו' שב' ^ט אומרים שני תבשילין: שעני בית שמאי אומרים שני תבשילין: מתנתין רלא כי הא תנא רותניא אמר רב' יוסי שאם פרפר ביצה נתן לךך הדג או שרסק קפלותות ונתן לךך הדג שהן שני תבשילין אמר רב' הלכתא בתנא דרין ונחלכא רב' האכל או שאבד הר' וה לא יבשל לעיו' וכו': אמר אבי ^ט נקטנן החhil בעיסתו ונאכל עירובי גמור: מהנ' ^ט חל להווית אדר השבת בית שמאי אמרois מפכליין את הכל מלפני השבת וב' האומרים כלים מלפני השבת ^ט יואדים בשבת ושאין ^טشمישין את המים בכלי אבן למזהן אבל לא מטבליין ^ט ומטבליין מוב לבן ומוחבורה לחבורות: גמ' דכו' עלה מא מorth כל' בשעת לא מא' טעמא אמר רב' גורה

עֲלֹתָה וְעַמֶּרֶת קָרְבָּן וְמִנְדָּלָן גְּדוּלָה בְּגַם גַּוְן בְּלִיאָה :

לגי נעבור על דרכי דודי חדש לטופר חת עזמו ברגלך

ויקן עמלת לדרכך:

צמיה **וכיס כלל הומלאים כו.** **וכי**

ולרכס מה עטמלה לכליים חכמים: וצוין שמיטיקין נס

וניה גבל מוגבל ומכהה קלאס גאנז נויל גאנזט גאנלֶב

טְבִיבָּיִן - גַּמְבָּרִיךְ יְהוָה בְּרוּךְ יְהוָה בְּרוּךְ יְהוָה

מיס: ומכובליין מגנַּטְבָּן. ביטוי כוון: ומחכורה נ

בן עליו לשכתו. אמר אביו נקטין נמקה בנהר מהקורה כו ווי צפ

טרוב להזות אחר השבת מטבחין רנותם לאטירם, פמי נמי סיפר נגידים

וחבשיש אחד. אבל לא יכול לעמוד עליה, שיר השם כל שהוא מוקן עלי' לשבט. אמר אבוי נקסטון החזרה בעיטהו ותכל עיניו בו ואמר הדוד היר' זה נור' [תנוין] חל יומ' טבר' להזאת אחר השבעה משליטו